

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
4:56	5:14	5:15	5:16
6:10	6:11	6:10	6:12
ר"ת:	6:46		

למד שקום

מיסודו של המלובן ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

דבר ה'

מאת השניט באת מו"ל עט"ו המקובל רבי מנחם שמואל שטיינ"א

איך זוכים לבנים תלמידי חכמים?

מדוע זכו הוריו של רש"י לבן כזה?

ומעשה באימו של רש"י זי"ע, שהיתה צדקה וזהירה בהדלקת נרות שבת. ופעם אחת בערב שבת, לא היה להם כסף לקנות שמן. ובעלה לא היה בבית ומכרה את הצעיף שעל ראשה שהיה לה מיותר וקנתה שמן לנרות שבת, ואמר השי"ת בזכות המצוה הזאת יהיה לה בן שיאיר עיני ישראל בתורה, וזהו רש"י זי"ע שהאיר עיני ישראל באור תורתו.

והרבה פעמים יש שזוכים לבנים תלמידי חכמים מכח מעשה של מסירות נפש שעשו לכבוד ה' יתברך, ובשמים הכריזו עליהם שראויים לזכות לבן ת"ח, וכמעשה המופלא ברבי יצחק אביו של רש"י, שהיתה לו מרגלית אחת, ובא סוחר גוי לקנותה, בגלל שהיא היתה מתאימה לעין של העבודה זרה שלהם שנאבדה, ומכיון ששמע ר' יצחק שזה בשביל עבודה זרה, אמר לגוי תביא לפני שני עדים ואתן לך. והשוק היה על שפת הים, וכאשר הלך הגוי, עמד רבי יצחק ואמר: רבונו של עולם, אני רוצה להפסיד כמה אלפי דינרי זהב בשביל שישאר העבודה זרה עיוורת ולא יעבדה, וזו המרגלית שבידי היא הזוג של עין ע"ז בדיוק, ותיכף זרקה לים. ואז אמר השי"ת: אתה הפסדת ממון רב כדי שיהיה עיור ע"ז ושלא יעבדהו, בזכות זה תזכה לבן שיאיר עיני כל ישראל בפירוש התורה, וזכה לרש"י הקדוש זי"ע, שהכל נצרכים לפירושו.

ור' יצחק אחר שהפסיד המרגלית הלך וישב על שפת הים שהשי"ת ישלח לו פרנסתו ממקום אחר, כי לא היה לו במה להתפרנס. ראה אותו ציד אחד, אמר לו הציידי "תן לי איזה פרוטות ואני אשוט בים ומה שיבא לידי זה מזלך", והכניס ידו ומצא כמה פרוטות ונתן לו, וטרח ולא מצא, וכשרצה לעלות. האיר השי"ת עיניו וראה תיבה והעלה והיתה מלאה מרגליות, ונתן לו עוד בשכרו, והלך ומכר ונתעשר.

לאהוב תלמידי חכמים

ואף ירבו ההורים לכבד רבנים ותלמידי חכמים וכשהילדים יראו איך שהאבא מכבד כל תלמיד חכם הם גם ירצו להיות תלמידי חכמים, והגמ' בשבת (כג): אומרת שמי שאוהב חכמים יזכה לבנים תלמידי חכמים, ומי שמכבד חכמים יהיו לו חתנים תלמידי חכמים, לכן ההורים צריכים לאהוב בכל ליבם תלמידי חכמים, וירבו לפרנס אברכים העוסקים בתורה יומם ולילה וכך יזכו בעזרת ה' ג"כ לילדים אוהבי תורה ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים. **שבת שלום.**

נרות לכבוד שבת קודש, ואמר שיצא מהבית הזה בן ת"ח, וזכה שיצא ממנו רב שיזבי.

בן ת"ח מציל נפש אביו מהגיהנום

וזה שנאמר "כתית למאור". תיבת "למאור" בגימטריא "זרע", שיהיה צדיק וקדוש ויאיר את העולם כמו הנר שמאיר בחושך, ואז יזכה "להעלות נר תמיד", "נר" ראשי תיבות נ'פש ר'וח, שהשי"ת מציל ומעלה נפש ורוח אביו ואמו בזכות התורה והמצות שמקיימים בנייהם אחריהם בלימודים, לעילוי נשמתם, והולכים בדרכי התורה והמצוה, וזהו עיקר הבנים לאדם שיאמרו העולם אשרי מי שילדו וגדלו, וכאשר יש בן תלמיד חכם, בזכותו הוא מציל גם נפש אביו ואמו מהגיהנום, כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין קד). "ברא מזכי אבא".

ואיתא בגמ' ברכות (נז). "הרואה שמן זית בחלום יצפה למאור תורה, שנאמר: שמן זית זך כתית למאור." ו"מאור" הוא התורה, והמנורה היא משל לתורה, והיא מקור החכמה, כמו שאומרת הגמרא בבבא בתרא (כה): "הרוצה להחכים, ידרים, שמנורה בדרום".

"כתית" אלו תלמידי חכמים שמכתתים רגליהם לילך למקום תורה. "להעלות נר" - כל מעשיהם ומחשבותיהם להעלות נשמתם שנקראת "נר" תחת כנפי השכינה. (תוספות השלם)

ובזה"ק (ה"ג דף רמ"ז ע"א) מבואר ש"שמן זית זך" - זו התורה. "כתית למאור" - כמו שלוקחים רק את הזיתים המשובחים ממרום העץ שהתבשלו מהשמ, ולא די בזה, אלא שלוקחים רק את הטיפה הראשונה של השמן, כן התורה צריכים לעמול בה, ויכתוש האדם את עצמו עליה יומם ולילה, כדי שיזכה להבין את הכתוב בה וגם לזכור ולשמור אותה אצלו, שלא ישכח את מה שלמד.

להשקיע בילדים יומם ולילה

וה' מצוה שאהרן יערוך את המנורה שתהיה דולקת מערב עד בוקר וכפי שנאמר בפס' (כז, כא) "יערוך אותו אהרן מערב עד בוקר", והתורה באה ללמדנו שכדי לזכות לתורה צריך להתמיד בה יומם ולילה מערב עד בוקר יום ולילה לא ישבותו ואף נלמד מזה לענייננו שכדי לזכות לילדים תלמידי חכמים צריך שנסקיע בילדים יומם ולילה מערב עד בוקר, ונשמור עליהם מכל משמר, ונרבה בתפילה לה' שנזכה שילדינו יהיו מאלה שלא משים מהבית מדרש יומם ולילה.

פרשתינו פותחת בפס' "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד". פסוק זה בא לרמז לנו את הדרך לזכות לילדים תלמידי חכמים מאירים את העולם.

"ואתה תצוה את בני ישראל" ראשית כל, זה להרבות בתפילה מעומק הלב מתוך כניעה לה' יתברך, שידוע שתפילה על עניינים רוחניים מתקבלת ביותר, ובפרט שמתפללים על הרוחניות של הילדים, וכפי שנרמז כאן בפס' "ואתה תצוה", שאומר הקב"ה למשה אם עם ישראל רוצים שאשמע תפילתם, אז "תצוה" שזה ראשי תיבות צעקת הדל תקשיב ותושיע, שיבקשו וירימו את עיניהם למרום, מתוך כניעה ושפלות, וזא ה' ישמע צעקתם.

ואז "ויקחו אליך", דהרי יש כאן מקום להעיר למה הוסיף תיבת "אליך", והרי היה יכול להיות כתוב ויקחו שמן וכו'? וכי הם לוקחים את השמן בשביל משה?

וכדי לתרץ את זה, נקדים את מאמר חז"ל (שבת כג): "הרגיל בנר [שבת] יהיו לו בנים תלמידי חכמים". והנה אמרו רבותינו ז"ל (ראה תיקוני זוהר דף קיב ע"א) כל מי שהוא תלמיד חכם הוא ניצוץ ממש רבינו ע"ה, ולכן אמרו בגמרא האמוראים אחד לשני "משה שפיר קאמרת", יען כי ניצוץ משה רבנו מתנוצץ בן.

להקיף בהדלקת נרות שבת

ולפ"ז מובן מה שהוסיף תיבת "אליך", שבזה רמז ה' יתברך למשה רבינו ע"ה, שמי שרוצה שבניו יהיו תלמידי חכמים, כלומר שיולידו ולד שניצוץ ממך יאיר בו, "שמן זית זך" - שיזהרו בהדלקת נרות שבת, להדליק בשמן זית מובחר וכהלכתה, וירבו בנרות, ובזה יזכו לבן חכם שיתנוצץ בו האור שלך, וכמעשה המובא בגמ' בשבת (כג): שרב נוהא היה רגיל לעבור ליד פתח ביתו של רבי אבין נגרא, וראה שהיה רגיל להדליק הרבה נרות בשבת, ואמר שבזכות זה יזכה לשני תלמידי חכמים שיצאו מהבית הזה, ויצא ממנו רב אידי בר אבין, ורב חיאי בר אבין, וכן מביאה הגמ' מעשה ברב חסדא שהיה רגיל לעבור בפתח ביתו של הוריו (ו"א המיו) של רב שיזבי, וראה ג"כ שהיו רגילים להדליק הרבה

גבול לפה של האדם

"וְהָיָה פִּי רִאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שֹׁפָה וְיָהִיה לְפִי סָבִיב מֵעֵשָׂה אֲרֵג כְּפִי תַחְרָא וְיָהִיה לוֹ לֹא יִקְרָע" (כח, לב)

"שפה יהיה לפיו" שעל האדם לשים שפה וגבול לפה שלו, כמו כן תמיד, ישאיר בצלחת שלו מעט אוכל, לא יאכל הכל, ישאיר לאדם אחר או יחלק כבר מיד כאשר זה אצלו. ואמרו חז"ל בנמרא מסכת תמיד (ז:): שבת הכסאות שהיו בבית המקדש, מיקומם היה במחילות העפר שתחת הר הבית והתקינו להם מנעולים, ואומרת הגמ' שאם אדם מצא את הפתח נעול, ידוע שיש שם אדם, אבל אם מצאו פתוח, בידוע שאין שם אדם. והסביר זאת היהודי הקדוש מפשיסחא בדרך רמז בענין לשון הרע, ע"ש. אולם אנחנו נסביר זה על תאוות האכילה מצאו נעול, היינו אם מצא האדם את הפה נעול מאכילת מותרות, בידוע שיש שם אדם שהנשמה שלו גבוהה והוא בגדר אדם. אבל אם ב"מ מצאו פתוח וכל מה שרוצה מכניס לפה ולא חושב איך כמה ומתי אז ב"מ בידוע שאין בגוף הזה אדם.

וזה ג"כ מה שנאמר בתורה (שמות לט, כא) "ולא יזח החשן מעל האפד" ויש לרמוז בזה רמז נפלא. שאפד גימטריא "פה" כאשר רוצים לאכול בקדושה שאדם הפה שלו יהיה קדוש, שיאכל רק מה שמותר, וגם יקדש עצמו במותרות, צריך להשים את האורים והתומים על הפה שלו כל הזמן, שגם ילמדו לו ההלכה, וגם יקדש אותו לא לאכול דברים אסורים, ואם לא עושה כן אותיות חשן הנפכים ח"ו לאותיות נחש כמ"ש רבותינו (ברכות נה). שהשולחן מכפר ואם מוציאים את ל' המרמזת ל"לימוד" ממילת "שלחן" כי לא למד עליו, אז ח"ו נהפך השלחן לנחש. ולפ"ז אפשר לומר שזה מה כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות סא) שה"ושט" מכניס ומוציא את כל המאכלות, ע"ש. והנה אדם שאינו אוכל בקדושה אז את ו' מתארכת ונעשית ו' אותיות שטן ב"מ.

כל העוסק בתורה לשמה אינו צריך קרבן כי התורה מכפרת

"וְהָיָה אִשֶּׁר תַּעֲשֶׂה עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד וְכוּ' וְעִשְׂרֹן סֹלֶת בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן כְּתִית רֹבַע הֵהִין וְנֶסֶף רִבְעֵת הֵהִין וַיֵּן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד" (כט, לה, מ)

יבואו "כבשים בני שנה" שהיא שס"ה ימים, ויכפרו על שס"ה לאוין שבתורה, ויעשרון סלת" אלו עשרת הדברות שהוציא הקב"ה כאדם שמוציא סולת מקמח. "בלול" - שכל התורה כולה בלולה בעשרת הדברות, כי בלול" רומז לתורה נביאים וכתובים, שאותיות "בלול" רומזות כן: ב' - של בראשית, ל' - לעיני כל ישראל [הפסוק האחרון בתורה]. ו' - של ויהי אחרי [תחילת ספר יהושע שהוא תחילת ה"נ"], ל' - של ויעל [סוף דברי הימים שהוא סוף ה"נ"]. הרי בלול. ללמדנו שכל העוסק בתורה לשמה אינו צריך קרבן כי התורה מכפרת וכמו שאמרו בגמרא (ראש השנה יח). על בני עלי הכהן, בזבח ומנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר בדברי תורה ובגמילות חסדים (נחל קדומים בשם רבינו אפרים).

אחת בשנה יכפר עלי' סופי תיבות תור"ה

"וְכֹפֶר אֲהָרֹן עַל קַרְנָתָיו אַחַת בְּשָׁנָה מִדָּם חֲטָאת הַכֹּהֲנִים אַחַת בְּשָׁנָה יִכָּפֵר עֲלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא לֵה" (י, ה)

"וכפר" האות פ' גדולה (במסורה שלנו האות פ' של וכפר אינה רבתית), ללמדנו שכפרה זו גדולה משאר כפרות, שזו בפנים ופעם אחת בשנה.

בפסוק זה כתוב שתי פעמים "אחת בשנה" באותו הפסוק, מדם חטאת הכיפורים, כפרים כתיב, כמו (שיר השירים ד, ג) "כפרים עם נרדים", חביבים כבשמים, הכפרים בגימטריה שנה, וזהו אחת בשנה. אחת בשנה יכפר עליו סופי תיבות תור"ה, העוסק בתורה הרי מכפר. בשנה יכפר עליו לדודותיכם סופי תיבות "מורה". כמו שכתוב על הקב"ה (איוב לו, כב) "מי כמוהו מורה", כלומר, מורה לעשות תשובה. יכפר עליו לדורותיכם קודש, סופי תיבות "שמור", שמור ומזומן היום הזה לכפרה. קדש קדשים הוא לה', השם מעוטר בתגין, לרמוז שנח לו באותו יום מכפר לישראל, ובשבת הזה מוכתר ומעוטר. קדשים הוא לה' - ראשי תיבות "קהל", מתאספים בקהל ומתפללים ביום הכפורים (תוספות השלם).

נר תמיד בבית הכנסת

"וְאִתָּה תִּצְנֶנָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיהָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כְּתִית לְמָאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד" (כז, כ)

שאלה: האם צריך להשאיר תמיד תאורה בבית הכנסת, ואפילו בלילה?

תשובה: חזינן ברוב ככל המקומות שנהגים שיהיה תמיד אור בבית הכנסת ומנהג ישראל דין הוא, ובענין זה כבר כתב הגאון רבי אליעזר פאפו זיע"א בספרו יעלו חסידים (אות שצד) וזה לשונו: וכבר נהגו בכל ערי ישראל להדליק נר שמן לפני היכל הקודש זכר למנורה, ולכן יש מקומות שמקפידים מאוד על נר זה שיהא דולק תמיד יום ולילה לא יכבה, ולקיים קרא כדכתיב "להעלות נר תמיד" ומאחר שהדלקה זו עושה מצוה זריזים מקדימים למצוות שתהא ההדלקה נעשית על ידן ולא על ידי שמש הכנסת, עכ"ל. ומעיין זה כתב גם בספרו חסד לאלפים (הלכות ביהכ"ס). וגם רבנו הבן איש חי בספרו מקבציאל (ויקרא ס"ג) כתב שיפה המנהג שנהגו להדליק נר תמיד לפני ההיכל כל היום וכל הלילה ואפילו אם יש אלף נרות נר זה של התמיד לא יתבטל אפילו שעה אחת והוא לכבוד בבית הכנסת, והוסיף שם שראוי שיהיה הנר משמן הראוי לנר שבת, ושמן זית מצוה מן המובחר עכ"ד.

הרי לנו חשיבות מנהג זה ולכן יזהרו בכל בית הכנסת שאת המנורה שלפני ההיכל ישאירו דלוקה באופן קבוע ביום ובלילה, ואם מתאפשר ואין חשש סכנה יעשו נר יפה משמן זית שיהיה דלוק תמיד לפני ה'.

וזהויר נר זה של בית הכנסת שנעשה לכבוד בית השם. וכן הזהיר בשאר נרות של בית הכנסת שנעשו להאיר וכיום זה תאורת החשמל שעל ידי זה יכולים הציבור להתפלל וללמוד, וזכה לבנים תלמידי חכמים כי נכלל זה במה שאמרה הגמרא (שבת דף כג ע"ב) שכל הזהיר בנר הווין ליה בנים תלמידי חכמים וכמו שפירשו הראב"ה (הלכות חנוכה סימן תתמג) ועוד ראשונים, ומורי אבי עטר שליט"א הביא בספרו ימי החנוכה (עמוד טו) דברי רבותינו במדרש ויקרא שהמדליק נר בבית הכנסת מזלו עולה ומתגבר, ואשרי הזוכים.

סגולת אבן "אודם" (רובי"ן)

"וּמִלְאֵת בּוֹ מִלְאֵת אֲבֹן אֲרֻבָּעָה טוּרִים אֲבֹן טוּר אֲדָם פְּטָדָה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד" (כח, יז)

שאלה: שמעתי שאבן רובי"ן שהיא "אודם" שהיתה בחושן, טובה היא כסגולה להריון תקין וללידה קלה, ושאלתי האם נכון הדבר ומה המקור?

תשובה: אמת נכון הדבר וכן היה מייעץ זקן המקובלים כמוה"ר רבי יצחק כדורי זיע"א, וגם אבי מורי עטר"ר שיבלחט"א מייעץ כן. ומקור הדבר בדברי רבנו בחיי בפרשה שכתב וזה לשונו: ומה שנותן אבן אודם לראובן על שם שהאדימו פניו בחטא בלהה שבלבל יצועי אביו והודה ולא בוש, והאבן הזאת נקראת רובי"ן והוא גדל במקומות ידועים בים וכו', שהרובי"ן הוא אדום בתכלית וכן תרגומו סמקן, והוא מבחר האבן כמין ענפים שבולטים ממנו ונמכשים ממנו, והבלאש"ו הוא למטה ממנו מאוד במעלת האדמימות, ומפני זה נקרא מבחר האבן הזאת בלשונו "אודם" כי מראהו אדום כדם, וסגולתו שכל אשה שנושאתו אינה מפלת לעולם נפלים, ואמרו שהוא טוב לאשה המקשה לילד, ואם היו שוחקים אותו ומערבים אותו באכילתה ובשתיה מועיל הרבה להריון כדודאים שמצא ראובן שם דמות אדם, ועל כן נכתב אדם חסר וי"ו להורות על אדם, כי המקרא יורה עצמותו של אבן, והמכתב בחסרון וי"ו יורה על פעולתו, ומפני זה היה ראובן מפותח על אבן אדם. עכ"ל. הרי בהדיא סגולת אבן זו גם לזכות לפרי בטן, גם לשמירת ההריון וגם ללידה קלה.

סגולות ללימוד תורה

- א. טוב לגרוס לימודו ליד הנהר לסימן טוב, כשם שהנהר מושך מימיו כך ימשך לימודו (ע"ח מקץ, מ"א לד).
- ב. אמור מעט ועשה הרבה. בהנהגת למוך או בקיום מצות עשה של צדקה, אמור מעט - כלומר תחשוב על מיעוט - וזכה תוכל לעשות הרבה, כי אם תחשוב בדעתך ותאמר היום אני לומד שיעור שלוש שעות, הנה היצר עומד להתנגד לך להמציא עיכובים כדי לטרדך מן הלימוד ואפילו מעט אינך עושה [אלא אמור אלמד מעט, ואחר כך תמשך ככל שתצוה] (זכות אבות פ"א מט"ז).

שאלה: קניתי כמה חולצות האם על כל חולצה עלי לברך שהחינו?

תשובה: תברך רק על החולצה הראשונה (אם אתה שמח בה) בשעת הלבשה ותכוון לפטור את שאר החולצות כיון שמעיקר הדין פסק השו"ע שמברך בשעת הקנין וכאן כבר קנית.

שאלה: מרק ירקות שיש כמות גדולה של מרק ומעט ירקות האם צריך לברך גם על הירקות?

תשובה: בכה"ג המרק הוא העיקר ולכן מברך שהכל ופוסט גם את הירקות (אול"צ ח"ב פי"ד בביאורים לתשובה לא).

שאלה: האם מותר להפסיק בדיבור לאחר ברכת המוציא לאחר שטעם מעט מהלחם?

תשובה: לכתחילה צריך לאכול כזית בבת אחת מיד לאחר הברכה ולא להפסיק כלל עד שיגמור לאכול כזית (כה"ח סי' קסז סעיף א אות טו, בא"ח פ' אמור אות יד).

שאלה: האם מותר להשתמש במקלות קינמון ואם כן כיצד?

תשובה: מותר ע"י שיפתח את הקיפולים ולשפשף היטב במברשת רכה את פני כל המקל או לחילופין לשטוף היטב תחת ברז מים תוך כדי שמשפטים ביד של פני כל המקל מכל צידיו ובפרט בחלקו הפנימי שהיה מגולגל (תולעת שני ח"ד עמ' רלה).

לקבל מושיג

ביאור מושיג מעולם הח"ן

תיקון הכעס

כתב מהרח"ו זיע"א בשער רוח"ק וז"ל: גם מדת הכעס, מלבד מה שמונעת ההשגה לגמרי, וכמו שמצינו על פסוק ויקצף משה על אלעזר ועל איתמר (ויקרא י'), וארז"ל כל הכועס אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו וכו', האמנם יתר רעה יש לו מדבר הנז' כמו שנבאר, והנה מורי ז"ל היה מקפיד בענין הכעס, יותר מכל שאר העבירות, אפ"י כשהוא כועס בשביל מצוה, וכענין משה כנז"ל, והיה נותן טעם לזה ואומר כי הלא כל שאר העבירות אינם פוגמים אלא כל עבירה ועבירה פוגמת אבר אחד, אבל מדת הכעס פוגמת כל הנשמה כלה ומחליף אותה לגמרי, והענין הוא, כי כאשר יתכעס האדם הנה הנשמה הקדושה מסתלקת ממנו לגמרי, וכנסת במקומה נפש מצד הקל' וז"ס משה"ה טורף נפשו באפו וגו' (אייב י"ח) כי ממש טורף נפשו הקדושה, ועושה אותה טריפה וממית אותה בעת אפו וכעסו, וכמבואר בזוהר ועל"ש כמה מגזים ענין הכעס, עד שאומר כי מאן דמשתעי עם הכועס כאלו משתעי עם ע"ז עצמה, ועל"ש.

ואעפ"י שעושה האדם תקונים לנפשו ותשובה מעולה על כל עונותיו ומצות רבות וגדולות, הכל נאבדים

תיקון לעוון הכעס ועוון כיבוד אב ואם

כבר נודע רעת עוון הכעס בדברי רבותינו זיע"א בגמרא (פסחים עו"ב) ובמדרשים וגודל הפגם אשר עושה בנשמת האדם מבואר בדברי רבינו האר"י זיע"א בשער רוח הקודש (דף ט ע"א) ועיין שם שהיה מקפיד בזה יותר מכל העברות, וזכינו בימי השובבי"ם כבר לעשות כמה תיקונים ואמרנו נסיף לעשות גם תיקון על עוון הכעס אשר לצערנו דשים בו רבים, והיה זה שכרנו לתקן נשמתנו ולקבל עלינו להזהר ולהשמר מן הכעס.

וכמו כן יעשו המעוניינים גם תיקון על עוון "כיבוד ומורא אב ואם" בהיות שגם זה נצרך למאוד כי יאמר ניקיתי מעוון זה ה' יכפר.

ועל כן נתאסף יחדיו בע"ה ביום חמישי כ' אדר א' בשעה 12:30

בישיבתנו הקדושה לערוך תיקון לעוונות הנזכרים

המעוניינים יקבלו עליהם תענית ביום רביעי בתפילת המנחה.

המתענים במקומם ונמנע מהם להגיע, יכולים למסור שמותיהם בטלפון 02-624-9000.

ויה"ר שיתקבלו תפילותינו ברצון ונזכה להטוהר מכל עוונותינו.

שאלה: אני רוצה לקנות פולי קפה לאחר קלייה האם צריך כשרות מחמת תולעים?
תשובה: באריזה סגורה אין בעיה ואם האריזה פתוחה יש לבדוק את הפולים קודם השימוש אם שלמים או נקובים ואם טוחן את הפולים דיה בדיקה ויזואלית פשוטה (תולעת שני ח"ד עמ' רנה).

שאלה: מה מברכים על מאפה המצוי אצל התימנים הנקרא 'לחוח'?

תשובה: אם יש לו עובי קצת כמו הלחוח המצוי ברכתו המוציא וברהמ"ו (רמ"א סי' קסח סעיף יד, ומשנ"ב ס"ק פ), ואם הוא דק ביותר שבלילתם רכה דהיינו שמערבים קמח עם מים בקדרה ואופים אותו בתנור [או במחבת בלי שמן] והם דקים ורכים ביותר ברכתם 'מזונות' ומעין שלוש (ש"ע סי' קסח סעיף ח), ואף אם קבע סעודתו עליהם לא מברך המוציא וברהמ"ו, אלא רק מזונות ומעין שלוש (הלכה ברורה סי' קסח סעיף כח).

שאלה: יצאתי באמצע חתונה בלי לברך ברכה אחרונה האם כשאני חוזר צריך שוב לחזור ולברך?

תשובה: האוכל פת והניח מקצת חברים, ואפילו חבר אחד (משנ"ב סי' קעח ס"ק יד) במקום אכילתו, אף אם שינה מקומו אינו חוזר ומברך (ש"ע שם סעיף ב), ואפילו ממשיך באכילתו במקום אחר אינו צריך לחזור ולברך לכו"ע, אומנם האוכל פירות ושאר משקין, והניח מקצת חברים [ואפילו אחד] ושינה מקומו, אם חוזר למקומו הראשון וממשיך שם אכילתו א"צ לחזור ולברך, אומנם אם רוצה להמשיך אכילתו במקום האחר צריך לחזור ולברך (משנ"ב שם ס"ק לא).

[הרבנים המשיבים: הרב שלמה חיים אלימלך, הרב יעקב דניאל הנסב והרב ינון שמש שליט"א]

ממנו לגמרי, לפי שהרי אותה הנשמה הקדושה שעשתה כל המעשים הטובים, נתחלפה בטמאה והלכה לה, ונשארה שפחה טמאה במקומה, וירשה את גבירתה, וצריך שיחזור פעם אחרת לחזור ולתקן כל התקונים הראשונים שעשה בתחלה, וכן הוא בכל פעם ופעם שהוא כועס, נמצא כי בעל הכעס אין לו תקנה כלל, כי תמיד הוא ככלב שב על קיאו. וגם גורם היזק גדול אחר לעצמו והוא כי הנה אם עשה איזו מצוה גדולה אשר בסבתה היתה איזו נשמה קדושה של איזה צדיק ראשון מתעבר בו בסוד העיבור לסייעו כנודע, ועתה ע"י הכעס מסתלקת גם היא, וזהו ג"כ ענין טורף נפשו באפו, באופן כי מי שהוא בעל כעס, אי אפשר לו כל ימי היותו בעל מדה זו להשיג שום השגה, אפילו אם יהיה צדיק בכל שאר דרכיו, לפי שהוא בונה וסותר כל מה שבנה בכל עת שכועס, אמנם שאר העבירות אינם טורפים ועוקרים הנפש ממש, אמנם נשארת דבוקה בו, אלא שהיא פגומה בבחי' אותה העבירה שעושה בלבד, וכאשר יתקן הפגם ההוא לבדו, יתוקן לגמרי, אבל הכעס צריך תקונים רבים, והכנות רבות, לחזור להביא את נשמתו הנטרפת ממנו, וכולי האי ואולי, כנז' בזוהר בפ' תצוה כנז"ל, כי לפעמים כפי בחי' מציאות הכעס ההוא, אין לו עוד תקנה כלל וכו' ע"ש.

וראה בספר לשון חכמים לרבינו הר"ח הטוב שהביא כיצד יעשה אדם תיקון לכעס, ובספר הליקוטים להרמ"ד וואלי כתב גם שיתענה ק"נ תעניות כמנין כע"ס, ויקרא ספר התהילים כולו שהוא ק"נ פרקים והוא תיקון לעוון הכעס ואין הדין מתמתק אלא בשרשו.

הילולת משה רבינו ע"ה ז' אדר א' תשפ"ד

אולם בית העם

בתום התפילה ירדו הציבור כאיש אחד לאולם בית העם במושב מירון שהושכר במיוחד לרגל ההילולא והתפללו תפילת מנחה וערבית בכוונות הרש"ש, ומיד לאח"מ החלו בקריאת האידרא זוטא ברצף ובתענית דיבור (וכידוע הסגולה שתמיד מו"ר שליט"א אומר שהרב יצחק כדורי זצוק"ל אמר לי מי שיקרא את האידרא ברצף ובתענית"ד ובסיום יבקש בקשה ודאי תתקבל), ואכן, מו"ר הרב בניהו שליט"א החל בקריאת האידרא בקול רם ובהתעוררות עצומה, ולאחריו רבני הישיבה כ"א כמה דפים, עד שסיימו. ומו"ר סיים הקריאה במנגינה ערבה ומיוחדת, קדיש הסיום של מאות הקוראים את האידרא נמכר והזוכה המאושר שזכה לקחת על עצמו הזכות הגדולה, כיבד את מו"ר שיאמר הקדיש.

השנה זכינו שכיבד את המעמד הראשון לציון ורבה של ירושלים הרה"ג שלמה משה עמאר שליט"א שנשא מדברותיו והאציל מברכותיו על המשתתפים.

סְעֻדַי וְאַשְׁפָּה

כידוע שבכוח סעודת המצוה להמשיך ישועות, ותכף לת"ח ברכה. מיד בתום התפילה בזרזות רבה נערכו לסעודה מכובדת וגדולה כראוי ליום ההילולא בשפע הגדול כידו הרחבה של מו"ר עט"ר ראש הישיבה שליט"א.

הסעודה הוכנה ע"י קייטרינג "משובח" בהשגחת מו"ץ דיישיבתנו. במשך הסעודה דרש מו"ר רה"י שליט"א על משה רבינו ע"ה בענייני דיומא וכן דרשו חכמי הישיבה ועוררו את הקהל לתורה ויראת שמים.

ובשעת לילה מאוחרת התפזרו הקהל כ"א לביתו (ע"י אוטובוסים שהישיבה הוציאה לירושלים ולבתים כמובן ללא תשלום).

יהי רצון שיהיה משה רעיא מהימנא מליץ טוב בעדנו ויקובל תפילתנו ברחמים וברצון. והגאולה השלמה בוא תבוא במהרה ברחמים - אמן ואמן!

בחסד ה' וברחמי הגדולים כמידי שנה זכינו שבוע שעבר ביום חמישי ערב ז' אדר א' לעלות לציונו של התנא האלקי ר' שמעון בר יוחאי לכבוד הילולתו של משה רבינו ע"ה "רעיא מהימנא" יחד עם מו"ר ועט"ר המקובל הצדיק הרה"ג בניהו שמואלי שליט"א ותלמידי הישיבה הקדושה "נהר שלום" יחד עם עוד אלפי עמך בית ישראל ליום של תפילות ותחנונים להצלחת והצלת עם ישראל.

בציון הרשב"י

המעמד החל בשעה 13:00 כשהתכנסו כולם בציון הרשב"י ומו"ר מרן ראש הישיבה הרב בניהו שליט"א פתח באמירת פיטום הקטורת וסדר מ"ב מסעות המסוגלים לעצור המגפה והמשחית ואח"כ סליחות, ותקיעת שופרות וחוצרות, לאחר כשעה של תפילה חותמים בקבלת עול מלכות שמים ובקשות רחמים על גאולת ישראל, ולהצלחת כלל ישראל ברפואה וישועה.

פדיון נפש

במעמד נדיר ובלעדי ערך מו"ר המקובל הצדיק הרב בניהו שליט"א פדיון נפש מיוחד בציון הרשב"י עבור כל התורמים והמסייעים בהחזקת יום גדול וקדוש זה ובוודאי שיזכו למה שכתב שחיבר חסידא קדישא הרב האלקי מרנא ורבנא רבי חיים ויטאל זללה"ה כפי מה ששמע מרבו המובהק הרב האלקי החסיד והעניו בוצינא קדישא מרנא ורבנא יצחק לוריא אשכנזי זללה"ה אשר דיבר בקדשו כפי הקבלה האמיתית שקיבל מפי אליהו ז"ל: בספרו בספר "פרי עץ חיים" (כ"ק) על חשיבות הפדיון וזה לשונו: ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה' עכ"ל.

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"פ רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

אכאן לשאחתי
ברית מילה • בר מצוה
שבת חתן • ועוד

קייטרינג
משובח

להזמנות 055-979-7176

למסירת שמות
02-6222-560

ע"י מו"ר המקובל
רבי בניהו שמואלי שליט"א

פדיון נפש
במיונות הרש"ש

"פדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה' (פרי עץ חיים)